

МИРЪТЪ.

Нови условия на Силитъ.

Парижъ, 17 мартъ. Силитъ още не сж връчили на Портата преработенитъ отъ тѣхъ условия на мира. Увѣряватъ, че Русия, поддрѣнена отъ Франция ще прѣдложи нови условия, различаващи се много отъ първитъ такива.

Виена, 17 мартъ. Телеграфиратъ отъ Ц-адъ: Посланциитъ държаха днесъ слѣдъ обѣдъ засѣданieto у Маркиазъ Палавичини, въ което обещидиха съобщението на Портата досѣжно условията на мира. Не се знае дали съобщението ще може да бѣде връчено утрѣ. Вчера пристигна отъ Чаталджа нова партия отъ ранени.

Виена, 17 мартъ. Телеграфиратъ отъ Ц-адъ: Спорѣдъ достовѣрни свѣдения исканата отъ България гранична линия не е Саросъ — Мидия, а Еносъ — Саросъ — Мидия. Потвърдява се известието, че министерския съветъ е рѣшилъ да отхвърли това искание, ако то бѣде прѣдложено, както и искането за военно обещание.

Парижъ 17 мартъ. „Хавасъ“ има свѣдения, че посланциитъ въ Цариградъ отъ посѣщението си въ Портата сж убѣдени че Турция не е наклонна да прѣклони глава и прѣдъ тѣзи послѣдни български побѣди. Силитъ ще бѣдатъ принудени да наложатъ скорото сключване на мира съ условия прѣдложени отъ побѣдителитъ.

Турция за граничната линия.

Виена, 17 мартъ. Телеграфиратъ отъ Ц-градъ: Нѣкои вѣстници съобщаватъ, че въ вчерашното си засѣдание министерския съветъ рѣшилъ да отхвърли исканата отъ България гранична линия Саросъ—Мидия. Като отблъсва прѣдложенитъ условия отъ съюзницитъ.

В. „Танингъ“ пише: Ако на България остане линията Караачъ—Люле-Бургазъ—Виза, гова означава, че като оставаме лавители на прозвнитъ оставаме пята за Цариградъ свободенъ.

Парижъ, 17 мартъ. По поводъ шурмуването на Одринъ едно видно политическо лице е направило слѣднитъ изявления прѣд редактора на „Танъ“:

— Падането на най-силната балканска крѣпостъ дава право на България да измени условията на силитъ, въпросени отъ Турция. България може съ гордостъ да прѣдяви условията си на Турция, и ако тѣ не бѣдатъ приети, да влѣзе въ Цариградъ. Прѣди да откаже приемането на условията Турция трѣбва добръ да се замисли за сѣдбата на Цариградъ.

Реклами за „Софийски Новини“ се приематъ подъ хотелъ „Прѣславъ“.

Австрия и Русия.

Петербургъ, 17 мартъ. Въ университета бидоха намѣрени прокламации, съ които се иска шото Русия да обяви война на Австрия.

Петербургъ, 17 мартъ. В. „Новоя Врѣмя“ пише, че Русия е прѣтърѣла едно поражение, понеже дипломатията ѝ е слаба и се ръководи отъ графъ Берхтолда.

Безпокойството въ Цариградъ.

Лондонъ, 17 мартъ. Кorespondentъ на „Дейли Хроникль“ телеграфира отъ Цариградъ: едно чувство на безпокойствие се забѣлжава въ управляющитъ кръгове, прѣдъ опасността да не би Цариградъ да се намѣри прѣдъ нова криза. Не ще бѣде чудно ако се направи единъ новъ опитъ за свалчане на сегашното правителство, защото изглежда, че воената лига готви нѣщо. Принцъ Сабахединъ публикува едно писмо въ което силно напада младотурския комитетъ.

Парижъ, 17 мартъ. Телеграфиратъ отъ Цариградъ: Въ нѣкои къщи въ Стамбулъ е било намѣрено тия дни голѣмо количество динамитъ. Полицията смѣта, че това е дѣло на военната лига, която е готвила комplotъ, който щѣлъ да бѣде туренъ въ изпълнение при съобщението за падането на Одринъ. Въ Стамбулъ сж били разпрѣснати хвърчащи листове, въ които между другото се казва: — „Отъ тебъ мои народе криятъ ужасната истина. Турскитъ гробове въ Одринъ сж въ рѣцѣтъ на невѣрнитъ. Султана и приближенитъ му се готвятъ да се прибиратъ въ Бруса. Нека си помогнемъ както можемъ“.

Ромжския воененъ министъръ.

Букурещъ, 17 мартъ. Като узналъ чрѣзъ една телеграма въ която се съобщава за послѣдната наша побѣда при Чаталджа казалъ:

Тая нова рѣшителна побѣда има рѣшающъ характеръ и отваря пътятъ на българскитъ войски къмъ Цариградъ. Нито падането на Янина нито това на Одринъ биха могли да бѣдатъ тѣй гибелни за Турция колкото това при Чаталджа. Съ тая побѣда войната влиза въ своята послѣдня фаза.

Атина, 17 мартъ. Кралъ Константинъ ще замине за Солунъ два дена слѣдъ погребението и ще остане въ този градъ до сключването на мира.

Князь Борисъ въ Солунъ.

Солунъ, 17 мартъ. Днесъ 11 ч. пр. обѣдъ българския прѣстолонаслѣдникъ князь Борисъ пристигна тукъ.

София, 17 мартъ. Свитата на прѣстолонаслѣдника се състои отъ генералъ Марковъ, полковникъ Куртукчиевъ и Д-ръ Ламбовъ.

Лондонъ, 17 мартъ. Военния сътрудникъ на в. „Таймсъ“ пише слѣдното за послѣднитъ сражения при Чаталджа.

Послѣднитъ упоритъ боеве при Чаталджа документираха още веднажъ надмощието на българската войска надъ реорганизираната и усилената турска армия.

Интервю съ Шукри паша.

София, 18 мартъ. Шукри паша заемѣстото си въ вагона. Той изглежда съвсѣмъ сломенъ и хвърля безучастенъ погледъ къмъ менъ. До него стоятъ началника на Одринската артилерия Исмаилъ паша и Адемъ паша, които го утѣшаваха. Съвсѣмъ убитъ духомъ, пашата отговори на турски на въпроса:

— Очаквахте ли тоя изходъ на войната, пашата отговори:

— При започване на войната бѣхъ твърдо убѣденъ въ побѣдата, защото не очаквахъ, че ще срѣщнемъ сериозенъ противникъ, И наистина отначало ние нѣмахме такъвъ и за това допуснахъ българитъ да доближатъ близо до крѣпостта съ цѣлъ да ги подмамя. Българитъ бѣха вече до Одринъ, когато се опитахъ да ги отблъсна, но безуспѣшно. Съ нѣколко вилазки се опитахъ да скъсамъ желѣзния обръчъ за да се явя въ тила на неприятелската армия, но пакъ не сполучихъ и останахъ затворенъ въ Одринъ.

— Защото не прѣдприехте рѣшителна вилазка?

— Когато трѣбваше да прѣдприема такава, липса вече духъ и увѣреностъ въ побѣдата. На въпроса:

— Какво мислѣхте, дали българитъ ще чакатъ прѣдаването ви отъ гладъ, или ще шурмуватъ, Шукри отговори:

— Българитъ разбраха че отъ гладъ не ще се прѣдадемъ. Шурмитъ бѣ много рискованъ но българитъ дѣйстваха умно и чудно умѣяха да маскиратъ силитъ си. Шурмуването отъ изтокъ съвсѣмъ не очаквахме. Най-добръ бѣхме укрѣпени отъ сѣверо-западъ.

— Кога се прѣдадохте?

— Имате грѣшка. Азъ не съмъ се прѣдалъ, а бѣхъ заловенъ въ Хадърлъкъ, какво е станало послѣ, незная. Българитъ знаятъ това по-добръ. Държахъ се до когато можяхъ, но такава била волята на сѣдбата. c'est passé (всичко е свършено) прѣкъсна разговора Шукри паша, като махна съ рѣжа и не каза повече ни дума.

Парижъ, 17 мартъ. В. Танъ пише: Може да се попита дали при тѣзи обстоятелства (сѣздадени отъ прѣвземането на Одринъ) постажикитъ на Силитъ иматъ още смисълъ, дали усилията на съюзницитъ да взематъ въ рѣцѣтъ си собственитъ си сѣдбини не ще осуетятъ вмѣшателството на Европа. Защото опита доказа достатъчно ясно на четиритъ съюзни държави, че рѣшенията си Силитъ държатъ смѣтка за искания които сж противни на интереситъ на съюзницитъ. Вѣроятно е отъ друга страна; че ако и слѣдъ послѣдната побѣда съюзницитъ останатъ благоразумни, тѣ не ще се противопоставятъ на посрѣдничеството на Силитъ.

Берлинъ, 17 мартъ. „Берлинеръ Тагеблатъ“ пише: Одринъ падна и Шукри паша съ цѣлия си щабъ е въ рѣцѣтъ на българитъ. Шурмуването на Одринската крѣпостъ бѣ излишно, но трѣбва да се констатира, че българската обсадна армия е дѣйствувала бързо и планомерно. Въ София и цѣла България новината се е посрѣщнала съ голѣма радостъ, понеже се смѣта, че края на войната приближава. Шурмуването може да се обясни и съ желанието на българската военна армия да забие националното знаме на Чаталджакскитъ укрѣпления. Само съзнаването у българитъ е повишено но и това ще почувствува не само Турция, но и силитъ и съюзницитъ.

Лондонъ, 17 мартъ. „Дейли Телеграфъ“ телеграфиратъ отъ Цариградъ: При сраженнето при Деркоесъ, българитъ сж заловили 5 хил. турски плѣнници.

Отзиви за Одринската крѣпостъ.

Парижъ, 17 мартъ. В. Журналъ пише: Одринъ падна! Голѣмото Тракийско чудовище не капитулира, а биде взето на нож, при еднакво геройство на защитници и нападатели. Обсадата на Одринъ ще остане единствената по рода си въ историята на обсажданитъ крѣпости. Тая обсада бѣ една отъ най-дългитъ каквото е запомнила историята. Тя започна отъ 9 октомври 1912 г. и трая точно 124 дни. Одринската крѣпостъ е по-важна отъ Севастополъ и Портъ Артуръ, които бѣха просто укрѣпени центрове, населени изключително отъ гарнизона. А въ Одринъ имаше и 100 хил. жители, които храбро изтърпѣха ужаситъ на глада и бомбардировката.

Отбраната на града е организирана отъ 1905, по всички правила на модерното военно изкуство, съ бетонирани стѣни, 180 крѣпости и дългобойни оръдия и 380 скорострѣлни. По сила Одринъ заема първо мѣсто слѣдъ Мецъ.

Прѣвземането на Одринъ е отъ голѣма политическа важностъ и може да има важни послѣдствия. То изменя полжението на България спрямо Силитъ и съюзницитъ и при разпрѣделянето на окупираниитъ територии.

„Одринъ падналъ, Солунъ нашъ“ — това бѣ единното утѣшение на всѣки българинъ.

И сега, слѣдъ падането на Одринъ гърцитъ ще трѣбва драговожно да отладатъ кесарю кесаревото.

Силитъ и Турция трѣбва да се убѣдятъ, че високото държане на България се оправдава. Лѣтящи като лъвовъ, българитъ разбиха желѣзната броня на Одринъ, и слѣдъ което всичко искано отъ България ще се даде ако има хора, които да използватъ величественъ жезлъ на бъргарското оръжие.

Учителско събрание.

Варненското околийско учителско дружество е отправило до г. г. членоветъ си покана да се явятъ на дружественото събрание, което ще се състои въ недѣля (24 т. м.) въ училището „Св. Наумъ“.

Дневенъ редъ:

- 1) Възобновяване дѣйността на дружеството.
- 2) Сегашното положение — при новиятъ законопроектъ за просвѣтата.
- 3) По случай празника на учит. съюзъ.
- 4) Разни.

Благодарностъ.

По случай ладането на крѣпостта Одринъ, Варненския жителъ Господинъ Г. Пасаровъ е изпратилъ за войницитъ отъ брѣговитъ батареи около 50 литри вино. За горньото, отъ страна на войницитъ му изказвамъ благодарностъ.

Командиръ на групата Брѣгови батареи Капитанъ Желѣзовъ.

Ефтени нарѣзани сухи дърва

по 6 лева чекията отъ 250 килограма ще намѣрите въ склада на прѣдприятieto по експлоатацията на държавната гора „Лонгоза“, задъ пазаря до арсенала на флота.

15—30

Д-ръ Ловеничъ приема бо дни ул. Панагурска № 15 до Хотелъ „Парижъ.“ 18—20

в-цитъ Миръ, България, Вечерна Поща и Рѣчь, които даватъ най-добри новини и

ЧЕТЕТЕ